

יריעות אחת עם אחת. קרסי הנחשת עומדים לקשר את המשפן. ואלה כנגד אלה. וכלם עומדים כפוככים הללו שברקיע. כמו שמאירים הפוככים ברקיע ונראים, כך גם מאירים אותם קרסים במשפן, והרי בארנו. ומאירים אותם קרסים ונראים כפוככים שעומדים ובולטים (ולוחטים) ונוצצים, ואותם חמשים של זהב וחמשים של נחשת, ומאירים אלה כנגד אלה.

מתוך האור שלמעלה יוצאת התנוצצות אחת שנוצצת ומאירה לתוך האספקלריה שלא מאירה, ואותה התנוצצות כוליה מכל הגונים שמאירים, ונקראת ארגמן. וכשמה הארגמן הזה באותו אור חשוף (תכלת), אז יוצאת התנוצצות אחת אחרת שלא לוחטת, ומתערכים זה בזה. והם היו לבושי הקדש שהתלבש בהם מיכאל הפהן הגדול.

וכשמתלבש בהם באותם לבושי כבוד, אז נכנס לשמש בקדש, וטרם ילבש המלבושים הללו לא יכנס לקדש. כמו כן - (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל החר, ולמדנו שהיה מתלבש בענן. וכשהיה מתלבש בענן, אז ויעל אל החר. וטרם שהתלבש בו, לא יכל להכנס פנימה. כמו כן הפהן הגדול לא נכנס לקדש עד שמתלבש בלבושים הללו כדי להכנס לקדש.

ומשום שיצאו מסודות עליונים והם כמו שלמעלה, נקראים בגדי שרד, משום שנשארו מאותם לבושים עליונים, משום שהיו ממה שנשארו מאורות הזיונים העליונים. תכלת וארגמן - הגונים של סוד השם הקדוש שנקרא שם שלם, ידו"ד אלהים. וזהו סוד שיתלבש בו הפהן

חד בחד. קרסי נחשת אינן קיימאן לקשרא משפנא. ואלין לקבל אלין. וכלהו קיימיין כככביא אלין ברקיעא, כמה דנהירין ככביא ברקיעא ואתחזון, הכי נמי נהירין אינן קרסים במשפנא. והא אוקימנא. ונהירין אינן קרסים ואתחזון, כככביא דקיימי ובלטי (נ"א ולחטי) ונצצי. ואינן חמשיין דדהבא, וחמשיין דנחשא, ונהירין אלין לקבל אלין.

מגו נהורא דלעילא, נפק חד נציצו דנצין, ואנהיר בגו אספקלריא דלא נהרא, והוא נציצו כליל מפל גוונין דנהירין, ואקרי ארגמן. וכד בטש האי ארגמן ביהוא נהורא חשוכא (ס"א תכלא), כדין נפק חד נציצו אחרא דלא להיט, ואתערבו דא בדא. ואינן הוו לבושיין דקודשא, דאתלבש בהו מיכאל כהנא רבא.

וכד אתלבש בהו באינן לבושי יקר, כדין עאל לשמשא בקודשא, ועד לא לביש במלבושיין אלין, לא עאל לקודשא. פגוונא דא, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל החר, ואוליפנא דהוה מתלבש בעננא. וכד הוה מתלבש בעננא, כדין ויעל אל החר. ועד לא אתלבש ביה, לא יכיל למיעל לגו. פגוונא דא כהנא רבא, לא עאל לקודשא, עד דאתלבש באלין לבושיין, בגין לאעלא לקודשא.

ובגין דנפקו מרזין עלאין, ואינן פגוונא דלעילא, אקרון בגדי שרד. בגין דאשתארו מאינן לבושיין עלאין, בגין דהוו ממה דאשתאר מנהירין דזיוין עלאין. תכלת וארגמן, גוונין דרזא דשמא קדישא, דאקרי שמא שלים, יהו"ה אלהים. ודא איהו רזא, לאתלבשא כהנא רבא, למיעל לקודשא.

הגדול להפגס לקדש. תולעת שני - הם גונים אדמים. ותכלת וארגמן, שהוא כלול בתוף אותם גונים. ומתוף שהוא מתלבש בהם בלבושים של הגונים הללו, הנה נכנס לפנים ולא דוחים אותו החוצה.

בא וראה, הפל נעשה בסוד האמונה להיות הפל כמו שלמעלה, ועל זה כתוב, בגדי השרד לשרת בקדש. ונקראו בגדי (קדש) שרד, משום שלא נקראים קדש אלא כששורים בו אותם הגונים, שכתוב (ויקרא טו) בגדי קדש הם. וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. קדש ישראל, משום שבישראל נראים כל הגונים, כהנים לויים וישראל, ואלה הם הגונים להראות בפנים.

בא וראה, אין נשמה עולה להראות לפני המלך הקדוש עד שזוכה להתלבש בלבוש של מעלה להראות שם. וכן כמו זה לא יורדת למטה עד שמתלבשת בלבוש של העולם הזה. כמו כן המלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם (תהלים קב) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, כשעושים שליחות בעולם הזה, אין יורדים למטה עד שמתלבשים בלבוש של העולם הזה, והפל הוא כמו שאותו מקום שהולך לשם. והרי בארנו שנשמה לא עולה אלא בלבוש שמאיר. ובא ראה, אדם הראשון, כשהיה בגן עדן, הנה מתלבש בלבוש כמו שלמעלה, והוא לבוש של אור עליון. כיון שגרש מגן עדן והצטרף לגוני העולם הזה, מה כתוב? (בראשית א) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם. בראשונה היו כתנות אור, אור של אותו אור עליון ששמש בו בגן עדן.

כיון דאתפרך מגנתא דעדן, ואצטרף לגוונין דהאי עלמא, מה כתיב (בראשית א) ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם. בקדמיתא הוו כתנות אור, אור, דההוא נהורא עלאה, דשמש ביה בגן עדן.

תולעת שני אינון גוונין סומקא, ותכלא וארגוונא, דאיהו כליל בכל אינון גוונין. ומגו דאיהו אתלבש בהו בלבושין דגוונין אלין, הוה עאל לגו ולא דחין ליה לבר. תא חזי, פלא אתעביד ברזא דמהימנותא, למהוי כלא פגוונא דלעילא. ועל דא כתיב, בגדי השרד לשרת בקדש. ואקרון בגדי (קדש) שרד בגין דלא אקרון קדש, אלא כד שראן ביה אינון גוונין. דכתיב (ויקרא טו) בגדי (דף רכ"ט ע"ב) קדש הם. וכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה. קדש ישראל: בגין דבישראל אתחזון כל גוונין. כהנים ולויים וישראל. ואלין אינון גוונין לאתחזאה לגו.

תא חזי, נשמתא לא סלקא לאתחזאה קמי מלכא קדישא, עד דזכאת לאתלבשא בלבושא דלעילא לאתחזאה תמן. וכן פגוונא דא לא נחתא לתתא, עד דאתלבשת בלבושא דהאי עלמא.

בגוונא דא מלאכין קדישין דלעילא, דכתיב בהו (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לזהט. פד עבדין שליחותא בהאי עלמא, לא נחתין לתתא, עד דמתלבשין בלבושא דהאי עלמא. וכלא איהו פגוונא דההוא אתר דאזיל תמן. והא אוקימנא, דנשמתא לא סלקא, אלא בלבושא דנהיר.

ותא חזי, אדם הראשון פד הוה בגנתא דעדן, הוה מתלבש בלבושא כגוונא דלעילא, ואיהו לבושא דנהורא עלאה.